

मरणां त्रीणि शतानि पृथन्ते ।
 एकैकस्यान्तु पादाङ्गुल्यां त्रीणि त्रीणि तानि पञ्च-
 दश । तल्लङ्घ्युत्पसंश्रितानि दश । पाष्ठागमिकं ।
 नङ्गायां दे । जानुन्येकं । एकमूराविति । त्रिंशदेव-
 मेकस्मिन् सवर्षानि भवन्ति । एतेनेतर सक्थि-
 नाङ्ग च व्याख्यातौ ॥ श्रोण्यां पञ्च तेषां गुदभग-
 नितम्बेषु चत्वारि । त्रिकसंश्रितमेकं । पाश्व-
 षट्त्रिंशदेवमेकस्मिन् द्वितीयेऽप्येवं । एते त्रिं-
 शत् । अष्टावृत्ति । दे अक्षकसंज्ञे । घोवायां
 नवकं । कण्डनायां चत्वारि । दे हृन्वोः । दन्ता
 दानिंशत् । नासायां त्रीणि । एकं तालुनि । गण्ड-
 कर्णशङ्खेकैकं । षट् शिरसि । एतानि पञ्च-
 विधानि भवन्ति । तदुपधा ।
 कपाल-बचक-तरुण-बलय-नलकसंज्ञानि । तेषां
 जानुनितम्बासगण्डतालुशङ्खशिरसु कपालानि ।
 दशनासु बचकानि । ब्राह्मकर्णघोवात्किणोषेषु
 तबन्धानि । पाश्विपादापार्श्वेऽछोदरोरसु बल-
 यानि । शेषाणि नलकसंज्ञानि ।
 “मांसान्यत्रनिबन्धानि सिराभिः स्यायुभक्त्या ।
 अस्तीन्यात्मनं कृत्वा नशीर्यन्ते पतन्ति वा” ।
 इति च सुश्रुतः ॥ वीजं । इति रायमुकुटः वैद्य-
 कश्च ॥ चांटी इति मामा ।
असिङ्कुखं, स्त्री, (अरुणां कुखम्) आसिपूर्वगण-
 कुखविशेषः । यथा,—
 “पितृणां यो विष्णुपदे पिण्डं नैव ददाति च ।
 स च तिरुत्थसिङ्कुखे खलोमादं महेश्वरि” ।
 इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डे २७ अध्यायः ॥
**असिङ्गत्, पुं, (असि करोति यः । असि + ङ +
 ङिप्)** शरीरस्यभेदो धातुः । इति हेमचन्द्रः ॥
 (भेदसोऽसि । इति सुश्रुतः ।)
**असिजः, पुं, (अरुणो जायते इति । असि + जन +
 ड ।) मज्जा । इति राजनिर्घण्टः ॥**
 (मज्जाशब्देऽस्य गुणादयो ऋच्यन्ताः ।)
असिङ्गुखः, पुं, स्त्री, (असिोव दारुणं तुण्डं यस्य ।)
 पक्षी । शब्दमाला ॥ [इति हेमचन्द्रः ॥
असिधन्वा, [न्] पुं, (असिमयं धनुर्वस्य ।) शिवः ।
असिपद्मरः, पुं, (असि पद्मर इव ।) शरीरास्थि-
 समूहः । तत्पर्यायः । करः २ कङ्कालं ३ । इति
 हेमचन्द्रः ॥
**असिमन्त्रः, पुं, स्त्री, (असि मन्त्रयति । असि +
 मन्त्र + अच् ।)** कुक्कुरः । इति हारावली । (पक्षि-
 विशेषः । हाङ्गिना इति भाषा ।)
**असिभुक् [न्] पुं, स्त्री, (असि भुङ्क्ते इति । असि +
 भुञ् + ङिप्)** कुक्कुरः । इति हेमचन्द्रः ॥
**असिमाजी, [न्] पुं, (असिमाजा विधत्ते यस्य
 असिमाजा + इन्)** शिवः । इति हेमचन्द्रः ।
 (“शूलहस्योऽसिमाजी” इति शिवशतके ।)
असिरः, त्रि, (न सिरः । नञ्त्त्पुवचः ।) चक्षु-
 प्रकृतिः । तत्पर्यायः । सङ्गसुक्तः २ । इत्यमरः ।
 अनिश्चितः । इति खामी ।
 (“लुब्धः कुराऽवशोऽस्रवः प्रमादी भीरुरसिरः” ।
 इति हितोपदेशे ।)

असिरमतिः, त्रि, (असिरा मतिर्वस्य ।) चक्षु-
 बुद्धिः । यथा । “विक्रान्तं कुलमुख्यमसिरमतिं
 विचेश्वरं साङ्गिराः” । इति ज्योतिस्तत्त्वे दिग्ग-
 योगफलं ॥
असिरविभूतिः, स्त्री, (असिरा विभूतिः ।) चक्षु-
 श्रय्ये । यथा । “असिरविभूतिमेतं चलमटनं
 स्थलितनियममपि चरमे” । इति ज्योतिस्तत्त्वे
 राशिफलं ॥
असिविग्रहः, पुं, (असिसारो विग्रहो यस्य ।)
 भङ्गिनामकशिवसहचरः । इति हेमचन्द्रः ॥
असिष्टङ्गुला, स्त्री, (अरुणां षट्ङ्गुला योजनकारणम् ।)
 ग्रन्थिमान् वृद्धः । इति राजनिर्घण्टः । (हाङ्-
 योङ् इति भाषा । यथा भावप्रकाशः ॥
 “काण्डं त्वग्विरहित मसिष्टङ्गुलाया
 माषादं दिदलमकक्षुक्तं तदङ्गम् ।
 संपिष्टं सुतनु ! ततस्तिनस्य तैले
 संपक्वं वटकमतीव वातहारि” ॥)
**असिसंहारः, पुं, (असिीनि संहरति योजयति ।
 असि + सं + ह + अच् ।)** वृद्धविशेषः । हाङ्च
 हाङ्गोङ् इति भाषा । तत्पर्यायः । वचवल्ली
 २ ग्रन्थिमान् ३ कुलिशं ४ अमरः ५ । इति
 रत्नमाला ॥ इत्तिशुद्धी ६ वनात्मिका ७ । इति
 हारावली । अस्य गुणाः । वलास्थिमघहित-
 कारित्वं । वायुनाशित्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥
 यथा,—
 “ग्रन्थिमानसिसंहारी वचाङ्गी चासिष्टङ्गुला ।
 असिसंहारकः प्रोक्तो वातश्लेष्महरोऽस्यियुक् ।
 उष्णः सरः क्षमिन्नश्च दुर्गामज्ञोऽद्विरोगजित् ।
 रूद्धः स्वादुर्लघुर्दृष्यः पाचनः पित्तलः स्मृतः ॥
 काण्डं त्वग्विरहित मसिष्टङ्गुलाया
 माषादं दिदलमकक्षुक्तं तदङ्गम् ।
 संपिष्टं सुतनु ततस्तिनस्य तैले
 संपक्वं वटकमतीव वातहारि” ॥
 इति भावप्रकाशः ॥
 (“असिमघेऽसिसंहारो हितोवल्ग्योऽनिलापहः”
 इति वैद्यकद्रव्यगुणः ।)
**असिसंहारी, स्त्री, (असिीनि संहरति या । असि
 + सम् + ह + अच् + स्त्रियां ङीप्)** ग्रन्थिमान्
 वृद्धः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 (असिसंहारशब्देऽस्य गुणा ज्ञातव्याः ।)
असिसारः, पुं, (अरुणः सारः पाकपरिणामः)
 मज्जा । इति राजनिर्घण्टः ॥
असिजेहसङ्कः, पुं, (अरुणः जेहन्तस्य सङ्कः ।)
 मज्जा । इति राजनिर्घण्टः ॥
**अस्यैथं, स्त्री, असिरता । स्थिरस्य भावः इत्यर्थे
 व्याप्रवये स्यैथं न स्यैथंमस्यैथमिति नञ्-
 समासेन निष्पन्नं । (“अस्यैथं विभूतयोऽप्युप-
 हता यस्थं न किं केन वा” । इति वैराग्यशत-
 कम् ॥ २६ श्लोकः ।)**
असिगधदाह, स्त्री, (असिगधं कठोरं दाह ।) देव-
 काण्डं । देवदारुभेदः । इति राजनिर्घण्टः ॥
अस्यष्टं, त्रि, (न स्यष्टम् । नञ्त्त्पुवचः ।) अथ्यक्तं

**अस्युटं । यथा । स्त्रियं । अस्युष्टं । इति मुग्ध-
 बोधव्याकरणं ॥**
अस्युहा, स्त्री, (न स्युहा । नञ्समासः ।) इच्छा-
 भावः । यथा,—
 “यथोत्पन्नेन सम्भोजः कर्त्तव्योऽव्यल्पवस्तुना ।
 परस्याचिन्तयित्वायं सास्युहा परिकीर्त्तितः” ।
 इत्येकादशीतत्त्वं । (नास्ति स्युहा यस्मिन् वाक्ये
 चि, स्युहा रहितः । उदासीनः ।)
अस्युटं, त्रि, (न स्युटम् । नञ्समासः ।) अस्युष्टं ।
 अथक्तं । स्त्रियुवाक्यं । इति हेमचन्द्रः ॥
अस्युटवाक्, [च्] त्रि, (अस्युटा वाक् यस्य ।) अस्य-
 वक्ता । तत्पर्यायः । लोहणः २ । इत्यमरसिंहः ॥
**अस्युट, त्रि, आत्मवाची सर्वनामशब्दः । अस्य रूपं
 यथा । अहं, आमि । आवां, आमरा दुः । वयं,
 आमरा अनेक । इत्यादि व्याकरणं । एकविंशति-
 विभक्तिषु तस्य रूपाणि यथा । अहं १ आवां २
 वयं ३ । १ । मां ४ आवां ५ अस्मान् ६ । २ ।
 मया ७ आवाभ्यां ८ अस्माभिः ९ । ३ । मङ्गं १०
 आवाभ्यां ११ अस्मभ्यं १२ । ४ । मत् १३ आवा-
 भ्यां १४ अस्मत् १५ । ५ । मम १६ आवयोः १७
 अस्माकं १८ । ६ । मयि १९ आवयोः २० अस्मासु
 २१ । ७ । एतानि त्रिषु लिङ्गेषु समानानि
 द्वितीया-चतुर्थी-षष्ठीयां एकवचन-द्विवचन-वड्व-
 चनविभक्तिषु तस्य रूपान्तराणि यथा । द्वितीये-
 कवचने मा । चतुर्थी-षष्ठीरेकवचने मे । आसां-
 द्विवचने नौ । आसां वड्ववचने नः । श्लोकपाद-
 वाक्यादौ एतानि रूपाणि न स्युः । च वा हा ह
 एव शब्दयोगे अदर्शनाद्यर्थव्यर्थधातुयोगे च न
 स्युः । इति व्याकरणं ॥
अस्यन्तं, स्त्री, अग्रन्तं । चुली । इति रायमुकुटः ॥
 उगान आखा इति भाषा ॥
असः, पुं, (अस् + रक् ।) कौबः । केशः । इत्यमरः ॥
असं, स्त्री, (अस्यते क्षिप्यते यत् । अस् + र ।) रक्तं ।
**असु । इत्यमरः । (रक्तार्ते यथा,—
 “पिपासादाहपिपासुसुप्तं पित्तज्वरं जयेत्” ।
 इति शार्ङ्गधरः ॥
 “क्षीबुले मधुराकाङ्गा मूर्च्छा च त्विषि वृत्ता ।
 शैथिल्यश्च सिराणां स्यादातादुर्गामां गामिता” ।
 इति भावप्रकाशः ॥ “असुखाविशो विखा” इति ।
 ‘असुद्धौ बलिगोऽप्यसं न प्रख्यात् खावयेत्वरं” ।
 इति वाभटः । * । नेत्रजलार्थे यथा,—
 “जुर्व्यासासं शिराहभं तेनास्युदीक्ष्वात्तमं” ।
 इति वाभटः । * । आलस्यगयने सान्ने, इति
 चरकः ॥)**
असकण्डः, पुं, (असं कण्डे यस्य ।) वाहः । इति
 हारावली ॥
असखदिरः, पुं, (असखयः खदिरः ।) रक्तखदिर-
 वृद्धः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 (खदिरशब्देऽस्यगुणादयो ज्ञेयाः ।)
**असजं, स्त्री (अखात् रक्तात् परिपाकेण जायते यत् ।
 अख + जन् + ड ।)** मांसं । इति राजनिर्घण्टः ॥
 (मांसशब्देऽस्यविशेषो ज्ञातव्यः ॥)**